

XVIII TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine 2Mo16 , 2-4.12-15)

Lugemine teisest Moosese raamatust:

Neil päevil nurises Iisraeli rahvas kõrbes Moosese ja Aaroni vastu, ning Iisraeli lapsed ütlesid neile: "Me oleksime ometi võinud surra Issanda käe läbi Egiptusemaal, kus me istusime lihapottide juures ja kus meil oli küllalt leiba söömiseks. Aga teie olete meid kõiki toonud siia kõrbe nälga surema." Siis ütles Issand Moosesele: "Vaata, ma lasen teile taevast leiba sadada ja rahvas mingu ning kogugu iga päev oma vajaduse järgi, sest ma panen nad proovile, kas nad peavad mu seadust või mitte. Ma olen kuulnud Iisraeli laste nurisemist. Räägi nendega ja ütle: Täna õhtul te sööte liha ja hommikul leiba kõhud täis. Siis te mõistate, et mina olen Issand, teie Jumal." Ja õhtul tulid vutid ja katsid laagri, ning hommikul oli kastekord maas laagri ümber. Ja kui kaste oli kuivanud, siis jäi kõrbepinnale midagi õhukese soomuse taolist, mis oli peen nagu härmatis. Kui Iisraeli lapsed seda nägid, küsisid nad üksteiselt: "Mis see on?", sest nad ei teadnud, mis see oli. Siis ütles Mooses neile: "See on leib, mida Issand teile süüa annab". See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps78 , 3-4b. 23-24.25. 54. R:24b)

R: Issand andis neile leiba taevast.

Mida me oleme kuulnud ja mida me teame,
mida vanemad meile on jutustanud,
seda ei taha me salata oma laste eest,
vaid jutustame tulevale põlvele.
R:

Issand andis käsu pilvedele ülal
ja avas taeva väravad,
ning laskis mannat neile sadada toiduks,
andis neile leiba taevast.
R:

Ja inimene söi inglite leiba,
sest Tema saatis neile rooga nii, et küllalt sai.
Issand juhtis nad oma pühale maale,
mäele, mille ta oli omaks teinud oma vägeva käega.
R:

(Teine lugemine Ef4 ,17.20-24)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast efeslastele:

Vennad, ma ütlen teile ja manitsen teid Issandas, et te ei elaks enam nagu paganad elavad oma tühistes mõtlemistes, sest seda ei ole te õppinud Kristuselt. Olete ju ometi kuulnud Temast ja õpetatud tema kaudu, kes ta on tõde. Heitke enesest ära oma eluviiside poolest vana inimene, kes ennast hävitab, käies petlike himude järel, ja saage uueks oma vaimu ja mõistuse poolest ning riietuge uue inimesega, kes on loodud Jumala näo järele tõelises õiguses ja pühaduses. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mt 4,4b)

Halleluuja. Inimene ei ela üksnes leivast,
vaid igast sõnast, mis tuleb Jumalalt. Halleluuja.

(Evangeelium Jh6 ,24-35)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Kui rahvas nägi, et järve kaldal ei olnud ei Jeesust ega tema jüngreid, asusid nad paatidesse ja sõudsid Kapernauma ning otsisid Jeesust seal. Ja kui nad nägid Jeesust järve teisel kaldal, küsisid nad temalt: "Rabbi, millal sa siia jõudsid?" Jeesus vastas ja ütles neile: "Tõesti, tõesti ma ütlen teile, te ei otsi mind sellepärast, et te nägite tunnustähti, vaid et te sõite leiba ja teie kõhud said täis. Aga ärge muretsege toidu pärast, mis hävib, vaid selle toidu pärast, mis jääb igaveseks eluks ja mida Inimese Poeg tahab teile anda, sest teda on Jumal Isa oma pitseriga kinnitanud."

Siis küsisid nad temalt: "Mida me peaksime tegema, et täita Jumala tahet?" Jeesus vastas ning ütles neile: "Jumal tahab seda, et te usuksite temasse, kelle ta on läkitanud". Aga nemad kostsid: "Millist tunnustähte sa meile näitad, et me näeksime ja usuksime sind? Mida sa teed? Meie esiisad sõid kõrbes mannat, nagu on kirjutatud: Ta andis neile leiba taevast". Siis Jeesus ütles neile: "Tõesti, tõesti ma ütlen teile! Mooses ei andnud teile leiba taevast, vaid minu Isa annab teile taevast tõelise leiva. Sest see leib, mille Jumal annab, tuleb taevast ja annab maailmale elu". Seepeale palusid nad teda: "Issand, anna meile ikka seda leiba!" Jeesus ütles neile: "Mina olen eluleib, kes minu juurde tuleb, see ei näe nälga, ja kes minusse usub, sellel ei tule iialgi janu!"
See on Issanda sõna.

Sissejuhatus

Armsad, õed ja vennad, mis asi on tervis? Suures plaanis võiks ehk öelda, et tervis on üldine ja häireteta end hästi tundmine. Nojah, aga mis siis, kui haigus ilmutab end just selle kaudu, et inimene on mõjuva põhjuseta alati rõõmus ja õnnelik? Näiteks moria haigus (sks./ingl. Witzelsucht) avaldub lakkamatus "ennast hästi tundmises", mis seab sotsiaalsed suhted pingele alla. Patsient näib kogu aeg lõbus ja õnnelik, ja tüütab sellega ära kõik oma ümberkaudsed.

Järelikult kuulub ka tõsidus ja kurbus inimese vaimse tervise juurde. Niisamuti on geniaalsed ja oma ajast ees olevad inimesed harva õnnelikud - neil tekib vaenlasi ja nad muutuvad üksikuks. Ka rikkus ja kuulsus ei tee õnnelikuks - väga rikas inimene saab mida tahab, ja pahatihti hakkab ta tahtma väga küsitava väärtusega lõbustusi, narkootikume, riskantseid iluoperatsioone ja hävitavat seltskonnaelu.

Sellepärast, armsad õed ja vennad, on see võibolla meie õnn, et meie oleme vaid läbilõikeinimesed, kes pole alati õnnelikud. Kuna me aga vahel ikka unistame kestvast pilvitust õnnest, kuulsusest, mis ei tüüta ja rikkusest, mis ei tee kadedaks, ega mõtle selle kõigega paratamatult kaasnevatele probleemidele, siis me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, see on üsna huvitav mõttenihe, mille me tänasest evangeeliumist leiame: mida Jeesus ütleb, ja kuidas inimesed seda mõistavad - täpsemalt, et nad ei saa temast aru.

Teatavasti pidas Jeesus oma õpetuses väga tähtsaks, et tema missioon toetuks juudi rahva traditsioonile ja ajaloolle. Nii nagu Mooses tõi rahva egiptuse vangipõlvest kõrbesse ja toitis neid taevamannaga, järgis sama skeemi ka Jeesus; aga tema suutis veel rohkem: kui Moosese juhitud rahvale sadas manna alla taevast, siis imeline leivarohkendamine lähtus otse Jeesuse enda isikust.

Neil aegadel, kui Iisraeli rahvas Moosese juhtimisel egiptuse vangipõlvest lahkus ja jõudis üle Punase mere, muutus olukord kriitiliseks - põgenike jaoks oli taevamanna elutähtis, sest ilma selleta ootas kindel näljasurm. Jeesuse leivarohkendamise tähendus oli aga pigem sümbolset laadi - kui ta poleks seda teinud, oleks teda kuulama tulnud rahvas võinud lihtsalt minna lähimatesse küladesse ja söögipoolist osta, nii nagu jüngrid algul teha soovitasidki. Lisaks

olid inimesed ka ise teemoona varunud: need viis leiba ja kaks kala, tuletame meelde, tõi jüngritele üks väike poiss... lastega pere ei lähe rännakule ilma toidutagavaradeta.

Sellepärast olid inimesed nüüd nõutud ja küsisid, kuidas nad peaksid sündinud imest aru saama. Ja mis oli selleski siis nii hirmus valesti, et nad käisid Jeesuse järel seepärast, et nende kõhud said täis? Just tänu sellisele usaldusele jäädi ju muiste kõrberännakul ellu.

Jeesusel näis olevat raskusi oma kavatsuse selgitamisega: "Ärge muretsege toidu pärast, mis hävib, vaid selle toidu pärast, mis jääb igaveseks eluks ja mida Inimese Poeg tahab teile anda." Rahva reaktsioon tema sõnadele on paraku kainestav ja omamoodi loogiline: "Mida me peaksime tegema, et täita Jumala tahet?" Jeesus vastas ning ütles neile: "Jumal tahab seda, et te usuksite temasse, kelle ta on läkitanud". Aga nemad kostsid: "Millist tunnustähte sa meile näitad, et me näeksime ja usuksime sind? Mida sa teed? Meie esiisad sõid kõrbes mannat, nagu on kirjutatud: "Ta andis neile leiba taevast"..."

Tere hommikust!... Jeesus oli neile just teinud ime, mis Moosesegi varju jättis, aga rahvas oli selle täiesti maha maganud. Just nii nagu oleks Jeesus neile lossi ehitanud, aga nende mõtted olid ikka vana hurtsiku juures. Jeesus proovib siis veelkord seletada: "Mooses ei andnud teile leiba taevast, vaid minu Isa annab teile taevast tõelise leiva. Sest see leib, mille Jumal annab, tuleb taevast ja annab maailmale elu". Rahvas ei lase end ikka kõigutada: "Issand, anna meile seda leiba!..." Nad keelduvad Jeesuse sõnu ikka sümboolselt tõlgendamast ja hoiavad kinni oma otsesest tähendusest.

Armsad vennad ja õed, siin on meile tõestus, et Jeesus oli tõesti Jumala Poeg, sest kui ta oleks olnud külaline kosmosest, oleks ta siinkohal kindlasti käega löönud ja öelnud: "Hästi, jääge siis pealegi oma Moosesega, ma tulen hiljem tagasi, nii umbes kahe tuhande aasta pärast - võibolla..."

Jeesus aga ütles neile: "Mina olen eluleib... kes minu juurde tuleb, see ei näe nälga ja kes minusse usub, sellel ei tule ialgi janu!" Muidugi, me võime ette kujutada kui vähe Jeesuse vahetud kuulajad sellestki aru said - Jeesus nägi ju välja nagu inimene, mitte kui leivapäts, kuhu oleks saanud kohemaid hambad sisse lüüa. Aga Jeesus rääkis tulevastele põlvedele, meile, kes me tunneme tema elu edasist kulgemist ja tema kiriku ajalugu.

Ometi on meil ikkagi vahel kiusatus päris selgeid ja üheseid vastuseid saada - vastuseid, mis on siin maailmas võimatud. Me nõuame ikka näha tunnustähti, ja tahame saada leiba otse taevast. Kuid maine elu on ettevalmistus igavikuks, millest saab siin maailmas rääkida ainult väga ebatäpsete võrdluste keeles. Pealegi ei piisa ju sellest, kui me palume: "Issand, anna meile seda leiba"... Jumal ei ole meile midagi võlgu - küll aga võlgneme meie temale kõik, mis me oleme ja mis meil on. Sellepärast tuleb ikka jälle selle üle järele mõelda, missuguste tegudega me saaksime Jumalale oma tänulikkust üles näidata. See on ainus selge suund, mis meile siin maailmas on antud. Aamen.